

KÉRDŐÍV az ORIGÓ Internetes hírportál részére
2012.június-július. Szegedi Fegyház és Börtön

1. Mesélje el röviden a börtönbe jutásának történetét.

2. Hogyan zajlik egy napja, melyek a rutinszerű, és melyek a különleges események?

Örökös ..... Sokszor. A nap elejét és a végét átam le, mert köze van hozzá a rutinszerű "események" időpontja. Mivel szeretnék kiemelni belőle, úgy mint a sétát és a foglalkoztatást. A sétát nem úgy kell elképzelni, mint máshol, de azért kell az a kis mozgás, friss levegő, napfény. A másik dolog, a foglalkoztatás: ott lehet ping-pong-zni, sakkozni, - amit nagyon szeretek - társjátékozni, stb. És jókat beszélgetni, és ez sem másodlagos szempont. Van még betű-betűes időtöltésem: az olvasás és rajolás. Az olvasást is sorolhatnánk a rutinszerű "címzó alá, mert már-már menetrendszerű parton átal csinálok. Már ha valami "különleges" esemény nem jön hozzá hozzáulni csak műkedvelőként szoktam, de elég sok időmet lekötött és emlétkem meg. A biofiammal szoktam, amit egyszer talán da tudok neki adni, vagy el tudom juttatni. Az összesnek most születtek bi a július havi be-vel előtt az különleges esemény kategóriába tartozik. Vagy más hasonló kaliberű dolog. A legkülönlegesebb dolog lenne, ha a biofiammal tudnám tartani a kapcsolatot. Lenne még, de arról inkább nem beszélek.

KÉRDŐÍV az ORIGO Internetes hírportál részére
2012.június-július. Szegedi Fegyház és Börtön

3. Milyenek látja a körülményeket, amelyek között él?

Sok tapasztalatom nem igen van, mivel először vagyok börtönben és a jelen állás szerint utoljára is. A büncselekményekkel és a kiszabott büntetésekkel szemben passzív módon megpróbálják biztosítani az elfogadható körülményeket. Különben rosszabbra számítottam, de lehetne egy kicsit más. En még alig egy hónapja vagyok itt, mint "felkesz amatőr", ezért erre a kérdésre nem igazán tudok most részletesebb, pontosabb választ adni.

4. Mi az, amiben örömet lel, lát-e célt maga előtt, és milyen?

Jelen körülmények között, - örömet? - nem igazán talállok semmiben. Talán csak abban, mikor a biofiam képet nézegetem. Szóval munka kívül is és most már "szíves" itt is, ő az öröm forrása. Na, azért nem az egyedüli látás pár óra fény sugarát az alagút végén. Ha ez jobban összeállna egy folyamatos, nagyobb erejű fényforrává, én azt érezném örömet. Éppen ezalatt ha tudnám tartani a kapcsolatot a biofiammal, a volt élettársammal, - tudom, ez sentimentálisan hangzik, mert mi már jó ideje nem voltunk együtt - most ő még mindig jobban jelent nekem. Célok? A legfontosabb az előbbi mondatban írva van. Igen vannak már konkrét tervem, de ezek még kezdeti stádiumban vannak. Van köztük rövidtávú és hosszabb távú is. Soha nem éreztem még hosszabb távra, most mindig a gyors határozott döntések híve voltam. De most már izlelgetem a hosszabb távra való elrendezkedés, célkitűzés (ek.) gaz-2 dolatát. Egyszer ideje elkezdeni! Talán, ha ezt már kiint, hamarabb elkezdem.....!

5 nem "Carpe Diem"

KÉRDŐÍV az ORIGO Internetes hírportál részére
2012.június-július. Szegedi Fegyház és Börtön

5. Hogyan változtatná meg az életfelfogását az, ha tudná, hogy van esélye feltételesen szabadulni előbb-utóbb?

Az életfelfogásomon és a vitalitásomon, - az én véleményem szerint - "egyenlőre" nem igazán változtatnék semmit. Az abszurditáson és a jóvala vetett bizalmam még mindig töltlen. Kölnn intenzívebben próbálnám meg a kintiekkel tartani a kapcsolatot és a boudicómmal kapcsolatosan is nagyobb odafigyeléssel lépnek fel. Szellemi téren nem igazán szeretném fejleszteni magam, - már megint egyenlőre - most a mostani állapotommal elégedett vagyok. Természetesen ha látnék rá reális esélyt mármint a felt. szab.-ra, felfogásom szinte azonnal megváltozna. Soha nem voltam semmi jóval elrontója. Két dióhéjban megint az é.f.-ól és számom egy általában annyira kedvelt Nádóch dézettel: "Ember hüdy és bíva bízzál."

6. Van-e, és milyen kapcsolata a családjával?

Családomból a kapcsolatot az Öcsémnel és Keresetanyáméval tartom. Fel van vezetve kapcsol. tart.-nak nagybátyám és nagynéném is. Velük nem igazán tartom, - pedig szeretnék - és természetesen én is. Csak még nem készültem fel a velük való találkozásra. A nagyon sokat segítettek nekem és én úgy érzem, valamilyen szinten cserkenhagytam őket. Van egy hat év nyolc hónapos kislány öbiké, jelen pillanatban sajnos nem tartok a kapcsolatot. Az életem igazán szeretné ezt. Próbálkoztam már sokszor de eredmény, az éppen a nullával. Most is éppen választ várok a ügyügyi Kiváltól, már szabadjára. De úgy látom ez az út is jöhatatlan. Pedig ez lenne az, adott körülmények között, számomra az egyik legfontosabb. Ha nem a "legfontosabb." De -3- ha így nem megy, fogok próbálkozni más úton.

7. Milyen a kapcsolata a többi tényleges életfogytiglanra ítélt rabbal, milyenek látja őket (magához képest)?

Mind a 3. kérdésben említettem, még újac vagyok. Találkoz-
tam már mindenkiel és természetesen beszélgetünk is sokat. Ha-
tor az esetek túlnyomó többségében inkább csak ők beszéltek. Ter-
mézetemmel fogva nem igazán vagyok "bőbeszédű". Ez nem azt
jelenti, hogy nem vagyok társalgókedvelő sőt, sokszor igényem is a
társaságot. Ha néha nem "folyok" bele a "társalgásba" az sem azt
jelenti, hogy nem érdekel az ő soruk történetük. Hallgatótársaimnak
mindig jó voltam. En így szerintem még a szükséges információt
ahhoz hogy kihez hogyan viszonyuljak és a jövőben milyen kopor-
tát építsek ki másokkal. Vagy, hogy építsek-e egyáltalán. Kü-
lönben, beszélem megtalálni az összhangot mindenkiel ezért sive-
sen megyek sétálni, foglalkoztatásba másokkal. Ez beszéltben nem így
volt. Milyenek látom őket? Ezt úgy is feltehetnénk, hogy "Milyenek
látom magam?" Itt mindenki egy zart közösségben él, és tisztában
van a bünyeskedésével selyével és büntetésre időtartamával. Pé-
ldáulak páran rossz képet festeni, "társaimmal" más B.V. Interet-
ben De ennek az ellenkezője került ki, Nyiltok, érdekesek és bepe-
selt a hitantásra. Rini az egyik legfontosabb dolog. Ez belkemesen érintett
és meglepődtem ezen betérésen is. Először azon lepődtem meg, mi-
lyen emberi értékek vannak bennük is, másodsor pedig azon, hogy
nem roblam meglepődni. Srdal, vannak olyanok, akikkel sive-
sen vagyok együtt másokkal kevésbé. Ez nem jelenti azt, hogy nem
szeretnek velük találkozni. Ellenkezőleg. Néha szinte vágyom is a
kibúvásra, hogy meg tudom-e beszélni őket és ők meg tudnak-e be-
szélni engem. Ez előbb-utóbb sikerülni is fog. És ez pozitív dolog!